

عنوان مقاله:

هوش معنوی و برنامه درسی

محل انتشار:

کنفرانس ملی دستاوردهای نوین جهان در تعلیم و تربیت، روانشناسی، حقوق و مطالعات فرهنگی - اجتماعی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

مرجان السادات خلیفه سلطانی - فارغ التحصیل کارشناس ارشد رشته برنامه ریزی آموزشی، دانشکده علوم تربیتی، دانشگاه آزاد اسلامی
واحد اصفهان (خوراسگان) و مهندس تکنولوژی نرم افزار کامپیوتر

جهانبخش رحمانی - استادیار، دانشکده علوم تربیتی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اصفهان (خوراسگان)، اصفهان، ایران

خلاصه مقاله:

اگر چه پرورش همه ابعاد وجودی متربیان وظیفه نظام های تربیتی است، اما ارزیابی برنامه های درسی نشان می دهد که در نظام های آموزشی، صرفا به بعد عقلانی فراگیران توجه می شود و سایر ابعاد وجودی خصوصا بعد روحانی و معنوی مورد غفلت قرار می گیرد. این در حالی است که طبق نظر متخصصان، پرورش جنبه های معنوی در متربی برای یافت خویشتن خویش، امری فوری و حیاتی است. برنامه درسی معنوی به معنی پرورش جنبه های معنوی انسان از طریق فرایند آموزش، صرفا مرکب از زمینه های موضوعی نیست، بلکه مبتنی بر زمینه های نمادی، زمانی و جهانی قابل تامل است. این نوع برنامه درسی خواهان نیل به سطوح عالی آگاهی، معنی دار کردن زندگی و درک رابطه با وجود متعالی و تاثیرگذار بر زندگی است. در این مقاله سعی بر آن است که هوش معنوی و اهمیت و جایگاه آن در برنامه درسی را مورد بررسی قرار دهیم.

کلمات کلیدی:

برنامه درسی معنوی، هوش معنوی، معنویت، آموزش، محتوا، ارزشیابی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/823696>

